

РЕШЕНИЕ

№ 1426

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8972** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 вр. чл. 19, ал. 2 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано е първоначално по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от адв. С. Ж. срещу мълчалив отказ по искане за възстановяване на мито с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. по описа на Териториална дирекция „С. морска“, Агенция „Митници“. Жалбоподателят моли съда да отмени мълчаливия отказ на Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ в Агенция „Митници“ по искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. и съгласно чл.174 АПК да определи срок за изпълнение на съдебното решение.

В хода на съдебното производство, в проведено съдебно заседание на 06.11.2019 г. въз основа на писмена молба от 29.10.2019 г. от страна на жалбоподателя, за частично оттегляне на първоначалната жалба, съдът прекрати производство против мълчалив отказ на Директор на Териториална дирекция С. морска по искане за възстановяване на мито с вх. № 32-174140/14.06.2019 г., в частта относно възстановяване на [фирма] на мито в общ размер на 21 845.96 лв. /главница/. Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител изрично заяви претенцията си производството да продължи против изрично постановеното Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, в частта по т.2, с която е оставено без уважение като неоснователно искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. от [фирма], за изплащане на

лихва върху мито /главница в размер на 21 845.96 лв./, за периода от датата на ефективното му превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението. По същество /с молба от 29.10.2019 г.- л.181,182/, процесуалният представител на жалбоподателя изтъква наличие на съдебна практика на ВАС в сходна ситуация, касаеща присъждане на лихви по отменени актове за акцизни задължения, цитирайки конкретно Решение по адм.д.№4234/2016 г., според което „Доколкото в специалния закон- ЗАДС липсва нормативна уредба за дължимостта на лихвите при възстановяване на недължимо платен акциз на основание чл.46, ал.2 от ЗНА, е приложим редът по чл.128- чл.130 ДОПК.“. Предвид изложеното, не можело да послужи като основание за отхвърляне на искането за присъждане на лихви, липсата на правна уредба, а съставлявало основание за приложение на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове.

Ответната страна, в писмено становище /от 30.10.2019 г.-л.183/ оспорва жалбата. Моли, жалбата да бъде оставена без разглеждане като недопустима в алтернативност като неоснователна, като излага съответни съображения. Отделно от това в депозирано писмено становище, след приключване на устните състезания, от процесуален представител на ответника са изложени съображения за неоснователност и недоказаност на жалбата. Твърди се, че на основание чл.29 АПК, вр. чл.116 от Регламент №952/2013 г., е издадено оспорваното решение на Директора на Дирекция С.- Морска, с което е оставено без уважение искането на дружеството за заплащане на лихви като неоснователно, с мотиви, че в чл.116, параграф 6, предл. 1 от цитирания регламент изрично е предвидено, че възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Въпреки това, лихва се изплаща, когато решението за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи. В този смисъл не била налице законодателна празнота, като не следвало да се прилага ДОПК. Предвид акцесорния характер на лихвите и тъй като искането на дружеството е било уважено с горепосоченото решение и сумите са били възстановени на жалбоподателя, в каквато насока били ангажирани доказателства, то искането за лихви следвало да се остави без уважение. Позовава се на Решение от 27.04.2017 г. по адм.д.№474/2017 г. по описа на АС- Варна, потвърдено с Решение №13951/17.11.2017 г. по адм.д.№7185/2017 г. по описа на ВАС. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Изразява становище за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, по чл.78, ал.5 ГПК, вр чл.144 АПК.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд- София, след като прецени законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 146 АПК и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, съобразно вътрешното си убеждение, намира за установено следното:

Административното производство пред Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, е образувано въз основа на депозирано от [фирма] искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г., за възстановяване на платеното мито във връзка с влезли в сила съдебни решения /17 на брой/, изрично цитирани в искането /посочени по- долу/, ведно със законната лихва.

С последващо Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция

„Митници“, в частта по т.1 е постановено възстановяване на [фирма] на мито (А00) в общ размер на 21845,96 лв. и лихви мито в общ размер на 13,67 лв. В тази част решението е влязло в сила.

Със същия административен акт на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, в частта по т.2, е оставено без уважение като неоснователно искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. от [фирма], за изплащане на лихва върху мито /главница в размер на 21 845.96 лв./, за периода от датата на ефективното му превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението, предмет на настоящото производство. В мотивите на административния акт е изложено, че в периода 23.01.2018 г.- 11.04.2018 г. в МП В. Запад и МП Пристанище В. при Митница В. са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение" на стока- палмова мазнина. Получател на стоката е [фирма], ЕИК[ЕИК].

Митническите декларации са	регистрирани с	MRN	№№
18BG002005H0001123/23.01.2018	г.,	18BG002002H0012110/23.01.2018	г.,
18BG002005H0001131/23.01.2018	г.,	18BG002005H0001851/05.02.2018	г.,
18BG002005H0001827/05.02.2018	г.,	18BG002005H0001843/05.02.2018	г.,
18BG002005H0002235/12.02.2018	г.,	18BG002005H0002251/12.02.2018	г.,
18BG002005H0002790/20.02.2018	г.,	18BG002005H0002830/20.02.2018	г.,
18BG002005H0003040/23.02.2018	г.,	18BG002005H0002369/13.02.2018	г.,
18BG002005H0002690/19.02.2018	г.,	18BG002005H0002682/19.02.2018	г.,
18BG002005H0003984/14.03.2018	г.,	18BG002005H0003992/14.03.2018	г.,
18BG002005H0005263/11.04.2018 г.			

По тези митнически декларации са издадени решения от Началника на Митница- В. за досъбиране на мито, които са обжалвани пред Административен съд- Варна, отменени с влезли в сила съдебни решения, както следва:

РЕШЕНИ Е на Началник а на Митница В. №/дата	MRN/дата	Ми то за дос ъб ира не	ЛИ ХВ И мит а	Състояние	Решения на съда
32-78845/1 6.03.2018	18BG002005H0 001123/23.01.20 18	789, 09	1,10	изцяло погасени задължения/ отменено	Решение на АС Варна № 1771/0 за ОТМЯНА на Решението на И Митница В., оставено в сила с І ВАС № 5995/19.04.2019
32-78870/1 6.03.2018	18BG002002H0 012110/23.01.20 18	246 3,45	6,16	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 1905/ ОТМЯНА на Решението на Нач Митница В., оставено в сила с І ВАС № 5370/10.04.2019

32-83001/2 1.03.2018	18BG002006H0 001131/23.01.20 18	814. 66	0,91	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 1996/ 23.10.2018 Г. за ОТМЯНА на Решението на Началника на Митница варна, оставено в сила с Решение на ВАС № 5972/19.04.2019
32-86584/2 3.03.2018	18BG002005H0 001851/05.02.20 18	688, 44	0,69	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред. отменено	Решение на АС Варна № 1883/ 11 10.2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5896/18.04.2019
32-92292/2 9.03.2018	18BG002005H0 001827/05.02.20 18	451 3,22	3,26	изцяло погасени задължения/ отменено	Решение на АС Варна Мг 1909/ 15 10 2018г за ОТМЯНА на Решението на Началника на Митница В., оставено я сила с решение на ВАС № 6053/22.04.2019
32-101934/ 10.04.2018	18BG002005H0 001843/05.02.20 18	907, 08	0,15	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2036/ 29 10 2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5301/09.04.2019
32-115900/ 23.04.2018	18BG002005H0 002235/12.02.20 18	688, 44		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2003/ 24.10.2018Г. за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС N9 6056/22.04.2019
32-120058/ 26.04.2018	18BG002005H0 002251/12.02.20 18	907. 08		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2149/ 09.11.2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5895/18.04.2019
32-122026/ 27.04.2018	18BG002005H0 002790/20.02.20 18	907, 34	0,20	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред,	Решение на АС Варна № 2149/ 09 11 2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5895/18.04.2019

				отменено	
32-126368/ 03.05.2018	18BG002005H0 002830/20.02.20 18	688, 44		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 1838/ 05.1 0.2018г. за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5375/10.04.2019
32-126327/ 03.05.2018	18BG002005H0 003040/23.02.20 18	879. 30		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2002/24.10.2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 6562/03.05.2019
32-130769/ 09.05.2018	18BG002005H0 002369/13.02.20 18	849, 43		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2249/ 20 11 201 8г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 5817/17.04.2019
32-133335/ 10.05.2018	18BG002005H0 002690/19.02.20 18	688, 44	0,54	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 1910/15.10.2018г за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 6563/03.05.2019
32-134395/ 11.05.2018	18BCG02005H0 002682/19.02.20 18	907, 34	0,66	изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2109/05.11.2018Г. за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 6600/07.05.2019
32-154352/ 31.05.2018	18BG002005H0 003984/14.03.20 18	382 1.95		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2381/10.12.2018Г. за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 7164/14.05.2019
32-155279/ 31.05.2018	18BG002005H0 003992/14.03.20	707, 97		изцяло погасени	Решение на АС Варна № 2455/17.12.2018Г за ОТМЯНА на решението на Началника на

	18			задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 6607/07.05.2019
32-184295/ 27.06.2018	18BG002005H0 005263/11.04.20 18	624. 29		изцяло погасени задължения/ обжалвано по съдебен ред, отменено	Решение на АС Варна № 2305/28.11.2018г. за ОТМЯНА на решението на Началника на Митница В., оставено е сила с Решение на ВАС № 6775/08.05.2019
	Вси чко	218 45,9 6	13,6 7		

Приета по делото е административната преписка, както и допълнително ангажираните доказателства от страните. В служебна справка /л.204/ на началник отдел ФУСРС е представена в табличен вид справка за разпределените депозити и датата, на която митото е постъпило в Републиканския бюджет.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице– адресат на акта, с правен интерес от неговото обжалване, в рамките на законоустановения срок и отговаряща на формалните изисквания на закона за реквизити, което я прави допустима за разглеждане по същество.

Между страните не се спори, че в периода 23.01.2018 г.- 11.04.2018 г. в МП В. Запад и МП Пристанище В. при Митница В. са представени документи /17 броя митнически декларации/ за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение" на стока-палмова мазнина, с получател на стоката е [фирма], ЕИК[ЕИК].

Няма спор и относно фактите, че по тези митнически декларации са издадени решения от Началника на Митница- В. за досъбиране на мито от дружеството- жалбоподател, което е внесено и постъпило в Републиканския бюджет. Установи се по несъмнен начин, че решенията на митническите органи са отменени с посочените по- горе влезли в сила съдебни актове.

Предвид това и е издадено по искане на жалбоподателя Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, с което в частта по т.1 е постановено възстановяване на [фирма] на мито (А00) в общ размер на 21845,96 лв. и лихви мито в общ размер на 13,67 лв.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, в частта по т.2, с която е оставено без уважение като неоснователно искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. от [фирма], в частта за възстановяване на лихва от датата на ефективното му превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението.

Спорът между страните е относно дължимостта на лихви, по отношение на които е направено искане от жалбоподателя на 14.06.2019 г.

Съдът споделя тезата на ответника за недължимост на претендираната лихва. Задължението за заплащане на лихва е акцесорно. По своята правна същност лихвата представлява обезщетение за забавено плащане и е допустимо само при наличието на законови предпоставки.

Процедурата по възстановяване на митни сборове до 29 юли 2016 год. бе регламентирана в глава 28 /от чл. 214 до чл. 219а, включително/ от Закона за митниците. Безспорно, според нормата на чл. 219а, изр. второ от ЗМ /отм./, в случаите, когато митните сборове са определени с незаконосъобразен акт на митнически орган, недължимо платените суми се връщат със законната лихва. Нормата на чл. 219а, предл. второ от ЗМ обаче е отменена с ДВ, бр. 58/2016 год. При това положение както към момента на подаване на заявлението за възстановяване на недължимото внесено мито по процесните митнически документи – 14.06.2019 г., така и към момента на произнасянето на административния орган с оспорвания акт във вътрешноправна уредба не се предвижда изплащане на лихва в хипотезата на заплатени митни сборове в изпълнение на акт на митнически орган, признат за незаконосъобразен.

Съгласно чл. 288 от ДФЕС, Регламентът е акт с общо приложение, задължителен в своята цялост и се прилага във всички държави-членки. В разпоредбата на чл. 241 на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността, отменен с Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (в сила от 01.06.2016 г.) е визирано, че при възстановяване на митни сборове, лихва се изплаща в случай, че "националните разпоредби предвиждат това". В процесния казус, за да възстанови с Решение №7/03.10.2019 г. митото на [фирма] /решението в тази част е влязло в сила/ Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“ се е позовал на чл.116, §.1, б.“а“, вр. чл.117, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а за да остави без уважение искането в частта за лихвите, предмет на настоящото производство е посочил като правно основание чл.116, §6, пр.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съгласно чл. 116, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи. В този случай лихвата се плаща от датата на изтичане на тримесечния период до датата на възстановяване. Лихвеният процент се определя съгласно член 112.“

В разглеждания случай, акта, с който е постановено възстановяване на митото /независимо дали се касае за б.“а“ или б.“в“ на §1, чл.116 от Регламент № 952/2013/- Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“ е от 03.10.2019 г., поради което и съгласно цитираната разпоредба от регламента, лихва се изплаща, но в случай, че това решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това

решение е било взето. Т.е. към датата на издаване на обжалваното решение органа не е имал основание за присъждане на претендираните лихви. Ето защо правилно административният орган е приел, че е налице недължимост на претендираната лихва за периода от ефективното превеждане в бюджета до датата на връщане.

Следва да се отбележи, че позоваването на разпоредбата на чл. 129 от ДОПК е неоснователно, поради това, че този кодекс е с предмет обхват задължения за данъци, осигурителни вноски и събиране на публични вземания, възложени на органите по приходите и публичните изпълнители (по арг. на чл. 1 от ДОПК). Разглежданите митнически сборове не попадат в кръга на изброените. По отношение на тях е налице специална уредба, регламентираща дейности, свързани с въвеждането или извеждането на стоки и други-изброени в чл. 1 от ЗМ на или от митническата територия на Европейския Съюз. В този смисъл е Решение от 27.04.2017 г. по адм.д.№474/2017 г. по описа на АС- Варна, потвърдено с Решение №13951/17.11.2017 г. по адм.д.№7185/2017 г., по описа на ВАС, Второ отделение.

Предвид изложеното оспорването следва да бъде отхвърлено.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение №7/03.10.2019 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, в частта по т.2, с която е оставено без уважение искане с вх. № 32-174140/14.06.2019 г. от [фирма], за възстановяване на лихва върху мито /главница в размер на 21 845.96 лв./, от датата на ефективното превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД С. морска в Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: